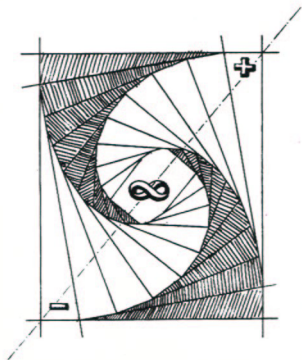

FLORENTIN SMARANDACHE

EMIGRANT LA INFINIT

M

FLORENTIN SMARANDACHE

EMIGRANT LA INFINIT

Coperta: MIHAI POSADA

Consilier editorial: MIHAIL I. VLAD

Tehnoredactor: OVIDIU BREZAN

Bun de tipar: 20.11.1996

Apărut: 1996

Coli tipar: 7,5

Tiraj: 500 exemplare

Tiparul executat la

S.C. „Helicon” Banat S.A.

1900 Timișoara, Calea Aradului 1

☎ 056/142735*, 142772*, 122329

Telefax: 056/190356

sub comanda nr. 48

**FLORENTIN
SMARANDACHE**

**EMIGRANT
LA
INFINIT**

- versuri americane -

EDITURA MACARIE

TÂRGOVIȘTE, 1996

FLORENTIN SMARANDACHE

Întâmpinare

FLORENTIN SMARANDACHE

Îl cunosc de mai bine de un deceniu și îi cunosc și cărțile sale, în manuscris, sau publicate și cred că această nouă carte, „Emigrant la infinit”, versuri americane, consolidează o operă literară și un destin. Evoluând într-o literatură care, pe lângă Eminescu și Blaga, a dat lumii și pe Urmuz, Tristan Tzara, Isidore Isou sau Eugen Ionescu, Florentin Smarandache își revendică o tradiție modernă pe care o continuă și o îmbogățește pe măsura talentului său.

Demersul său nu e singular, arta pe care o practică, o ars combinatoria prodigioasă îi va aduce într-o zi recunoașterea unanimă pe care o merită.

Prezentul volum, străbătut de o undă tragică, cred că îl reprezintă mai fidel pe Florentin Smarandache pe care eu, personal, îl doresc mai aproape de Eugen Ionescu și de neliniștea sa metafizică, și cât mai departe cu puțință de Marin Sorescu și de concepția sa balcanică bancuristă...

Solitar, în Maroc sau în America, Florentin Smarandache se mărturisește și în această carte trăitor, patria sa, limba română, cum a spus-o, primul, Fernando Pessoa, pentru patria sa, limba portugheză...

august, 1995

CEZAR IVĂNESCU

Nota editorului

Universul Florentin Smarandache

Am mai afirmat și cu alte prilejuri că la o judecată dreaptă a scrisului românesc nu se poate neglija contribuția de substanță a scriitorilor din afara granițelor țării.

Un caz aparte este domnul Florentin Smarandache, stabilit în Arizona (S.U.A.).

În urmă cu doi ani a publicat la Editura Macarie volumul de versuri „Exist împotriva mea!”, coperta și ilustrațiile volumului fiind realizate de regretata artistă Mira-Dumitra Iordache.

A publicat apoi haiku-uri.

Acum publică volumul de versuri „Emigrant la infinit”.

Florentin Smarandache este un matematician cunoscut printr-o serie de noțiuni în Teoria Numerelor care-i poartă numele: funcțiile Smarandache, secvențele de tip Smarandache, algoritmi Smarandache.

Prietenul nostru s-a remarcat și în alte domenii, de exemplu clasa de paradoxuri semantice Smarandache, iar ca aplicație practică și... noi... timă să citez deviza mișcării sale paradoxiste: TOTUL E POSIBIL, DEC. ȘI IMPOSIBILUL!

A publicat romane, jurnale, iar teatrul său umple săli în toată lumea...

Își traduce singur cărțile în limba engleză și franceză.

Florentin Smarandache se autodefinește: un emigrant la infinit!

octombrie, 1996

MIHAIL I. VLAD

Aproape de aproape

Groapa de cuvinte

mi-am luat sufletu-n dinți, strigând
- leilor, nu vă dau nimic! am ieșit
din capcana verbelor de staniol
și-a faptelor crude, ajunge!
viața cotidiană se măsoară
în fiecare minut de carne
din cap până-n picioare

Ironia soartei

înainte de-a fi existat "eu"
soarta s-a format
din figuri geometrice
lobacevsky-ene
după chipul și ne-asemănarea mea
de peste vremuri

Copac frânt

copac frânt de lumina solară
îți cedez sufletul
vreau și vreau să merg cu tine
înăuntrul meu
prin negura inimii
sub avalanșa de frunze topite
în simțăminte

Trandafirul galben

În mișcarea aureolată a șoldurilor
succesiunea orelor îmi despică pletele
fir cu fir
somnul de noapte mă face
să zâmbesc trandafirul galben -
de pe buzele cuvintelor nerostite
în pronunțarea anilor fără șir

Când te privesc

când te privesc nu te văd
mi-alunecă ochii pe deschizătura rochiei
și râvnesc la comori ascunse

Oglindă spartă

prin oglinda spartă
să contemplez întunericul alb
și-n conturul cioburilor
să imaginez portretul unui bărbat
fată bătrână -
imagine de neimaginat!

Floare de stânga și verde

tu, floare de stânga și verde
polenizată de fluturii iadului
cu sămânța de negru
mă-mbeți de respirații
și-un cel mai albastru dor

Bună dimineața

glăsuiră zorile din luncă
și bătrânețile merseră
cu capu' înainte
dezlegând epigrame și careuri
lumina își întinse limbile
în tranșeele mult brăzdate
din obrazul pământului

Spirit nocturn

spiritul din univers
se îngână ziua cu noaptea
în grotă revelațiile
moartea își face siesta
la izvorul tămăduirii de păcate

Suflet fără suflet

și te pomenești așa dintr-o dată,
fără trup, fără coaste -
cuc singur, nici nu știi de ce
s-a inecat sufletu-n carne

Lung e drumul printre străini
(și nu mai pot privi înapoi)

Gânduri fugare

Avizi de putere. lihniți și tâlhari
V-ați cocoțat pe umerii noștri ca niște pândari

Sunt cavalerul care-n luptă
Se-avântă-n mână cu o floare
Și ca podoaba agățată
o sabie la cingătoare

Îți mai scriu o scrisoare
ca o pedeapsă
sau
ca un blestem

Surzi și muți

Tăcând tu spui cuvinte înțelepte
Vorbind tu adevărul îl ascunzi
Iar noi suntem și muți și surzi
Aplaudăm instantaneu spre trepte

Tăcând, vorbind, tu îți îndeplinești menirea
Aplaudând, ne-am achitat de obligații
Și căutându-ne în lume frații
Plecăm spre casă sau înspre aiurea

Vindecare

Nu, nu se vindecă orice rană
În paradisul din inima mea
este un loc
în care soarele de foc
căldura, uitarea,
ruga fierbinte, iubirea,
n-au izbutit încă să are
să poată răsări o floare
Aici e locul în care a explodat
bomba atomică
E calcinat

PASCAL:

Dacă mă judec în absolut sufăr.

Dacă mă judec prin comparație, sunt mulțumit.

Oglinda

După ce am călcat pătratul
pe toate laturile sale
Și cercul de jur împrejur
stând chiar și-n centru
ca primul astronaut pe lună
De-atunci singurul lucru
pe care-l mai pot face
din când în când
cu plăcere
este să stau cu fața
către un prieten

FLORENTIN SMARANDACHE

când el cere
să se uite la mine
ca-ntr-o oglindă

After I walked the square
on all its sides
and paced the circle
all around
even standing still right in the center of it
like the first astronaut on the moon
since then
the only thing
I still can do
from time to time with pleasure
is to turn my face
toward a friend
when he is asking for
to look at me
like in a mirror

Cumpănă

Stând drept
Ca o cumpănă
și gândindu-mă
la tot ce aș fi putut face
constat tăcut
că n-am făcut nimic
din tot ce aș fi putut face
și trebuia făcut

Mă uit cu uimire
în ochii aproapelui meu
care susține argumentat și cu tărie
că eu am făcut tot ce se putea face
tot ce trebuia făcut

Și faptele sunt trecute
dintr-o parte a cumpenii
în cealaltă
de te întrebui:
unde e de fapt agățată găleata
cine-și potolește setea și cu ce?

Ce vrem?

Ceea ce urâm la alții
Poate suntem noi înșine
și nu suntem în stare să ne recunoaștem
Sau nu vrem să fim
Sau ne este rușine sau frică să fim
Așa cum sunt accia pe care-i urâm

Ceea ce iubim la alții
am putea fi noi înșine
vrem să fim
ori chiar suntem
Și ne-ntâlnim discipolii

Ceea ce vrem de la alții
noi înșine nu ne putem da
și cerem de la alții

Ceea ce iubim, cerem, sau urâm
e totdeauna foarte clar și foarte
foarte-ndreptățit pentru noi
care urâm, cerem, sau iubim

Ceea ce dăm altora e întotdeauna
un amestec de bine și rău
În diferite proporții
Dăm și pe degeaba
și cerându-ni-se
și cu plăcere și în silă

Totul depinde de totul, depinde
de poziția în care te afli

EMIGRANT LA INFINIT

atunci când dai drumul la sentimente
deschizând ușile cuștilor arcei lui Noe
Și mai depinde de ceva
de poziția soarelui
față de
la ora H

Marea armată

Iată o MARE, o invincibilă Armată
Legată cu bani și cu ură
Cu marea și mărunta minciună
Cu frica nebună
Milioane de tragice destine laolaltă
Iată, o Mare, o invincibilă Armată.

Teză la geografie

Războiul a început de mult
acum e pe sfârșite.
de fapt într-un punct crucial.
Am cucerit jumătate din lume
a mai rămas cealaltă jumătate
care tocmai a reușit
să cucerească jumătate din mine
Poate jumătățile nu sunt chiar egale
nu am făcut încă recensământul
n-am avut timp de numărat
Cele două jumătăți ale mele
cea veche și cea nouă
proaspăt cucerite
alunecă sub picioare
una la dreapta una la stânga
la mijloc curge un fluviu murdar
care se varsă într-o mare limpede
Descumpănit îl văd în zare
pe adversarul meu călare
pe jumătățile sale
care-i alunecă sub picioare
una la dreapta una la stânga
la mijloc curge un fluviu murdar
care se varsă într-o mare limpede

Scoală-te din somn băiete
care pământ. care ape. ce lupte
toate sunt ca mai-nainte
toate sunt cum sunt să fie
azi ai teză la geografie.

Eu ca o contradicție

Bătut cu nicovala
m-a îndoit durerea
să fiu lumii
mustrare dreaptă

Iertat am fost de moarte într-o a lumii parte
Nu și de chinurile ei cumplite
Aici primii sentința de condamnat la moarte
Din mâini prietenești, cuminte
trăind târzii, lumești, contradictorii fericiri
abundente

Eu viu sunt
și mort sunt pentru unii
și număr sunt, prenume și nume și nimic
mormântul călător al lumii
tristețea grea, muștrarea rece
a gândului de bine ne-implinit
un timp ce parcă nu mai trece
chemându-mi viața și
Chemându-mi moartea în zadar să vină
și așteptându-le ca pe-o lumină
mă sting și mă aprind intermitent

În miezul zilei eu sunt lumina rece-a lunii
în miezul nopții sunt soarele uitat de toți în somn
Sunt pomenit de stele, de străbuni și de nepoți
în cartea-n care ne vom regăși cu toți
și bunii omenirii și nebunii

Idei ce-mi încolțiră-n minte

FLORENTIN SMARANDACHE

născură temniți, lanțuri. jug
În oameni noi crezurăm și în plug
Voi răm să arăm. să-nsămânțăm cu bine
Să nu mai fie pământul cenușă rece. rug

Tristețea lumii adăugată-n fapte
Mustrarea lumii adunantă-n noi
Am fost plugarii gândului de bine
Noi am dorit pământul plin de flori
Suntem martirii luptei pentru flori

Cumpliți într-una, nimeni în cealaltă
Martirii luptei pentru-o lume dreaptă

Cum veți plăti sacrificate vieți
Și moartea ce-a trezit atâtea vise?

E secetă de dragoste în mine
Iubire n-au sădit și n-au udat

Bilet de avion clasa întâi

Îl ignor
canalic
care pe vremea
când mie-mi creșteau tullele
laolaltă cu mucegaiul Jilavei
(între altele
ca să-ți fie și ție cald și bine
pe lumea asta)
tu mărșăluiai entusiast
la muncă voluntară
îți țineai cu grijă
gura foarte închisă
(dar nu încleștată
ca să mai poți șopti
câte ceva
undeva)
să n-ajungi să-ți numeri dinții
în căușul palmei
ca mine
Te duceai cuminte și proaspăt frezat
la chermezele și ședințele U.T.C.
la școală
Învățați. Învățați. Învățați.
Mai ții minte articolele de la gazeta de perete?
Am învățat și eu să dansez
cu lanțurile la picioare.

Când umbra mea
a ieșit de sub Jilava
de la Reduit
te-am găsit deja
Don Șef
stagiar pe șantier

FLORENTIN SMARANDACHE

- Mergე treaba băieți?
Mergе?
Facem planul?
Facem?
Luăm prima la dreapta
sau la stânga?
Făceai bășcălie canalie...
Îți luai leafa, prima și ciubucul
Și tăceai.
Strângeai de mașină
Canalie.

Te-am văzut crescând
sub aripă ocrotitoare
Șef și mai mare
cu începutul de burtă și chelie
de om care se respectă
Aveai de toate
dar îți mai lipsea ceva
Am auzit la radio
că ai ales și tu
libertatea
cât ai suferit.
cum te-au persecutat,
că nu ți-au dat Mercedes,
ci un prăpădit de Moskvici
cu șofer nestilat la scară,
că nu-ți ajungea prima nici de igări
Kent
cum șefi buni ca tine
neo-tehnocrații
nu sunt și ei lăsați să facă praf
pulberea
Ai reușit să-ncapi și tu
printre paragrafele largi
ale azilului politic
Pe urmă
nimic

EMIGRANT LA INFINIT

nimic n-am mai auzit de tine
Am venit și eu în Apus
murind de dorul Patriei
al Neamului
(Prostul moare de grija altuia
mi-ai zis tu
să mă îmbărbătezi
filozofic)
Am venit
cu oasele rupte încă o dată
proaspăt
chiar înainte de plecare
Pleacă, mi s-a spus,
să nu mai dai de lucru
organelor...
Voiau și ei săracii
să se odihnească de-acum.
după o viață întreagă
petrecută cu ciomagul în mână
în slujba poporului, revoluției, dezvoltării
multilaterale și cartelelor.
Câte ciomege au rupt ei
învățând carte
pe spinările noastre,
ce efort
să fii azi colonel cu studii în Drept
din sublocotenent analfabet

Te-am găsit
aici
cu cetățenie nouă, împleticind cu distincție
pe românește
mașina
slujbă bună
juma - de casă plătită
(cine are carte are parte)
te aranjaseși și aici
șmecherule

FLORENTIN SMARANDACHE

canalie

Eu am lut de la capăt
Totul
De la certificatul de alfabetizare
la spălat vase și mașini
Mai precis:
de la lături
În lumea câinilor cu covrigi în coadă
în lumea cu de toate
am mai făcut o cură de slăbire
mai rămăsese niște grăsime de arpacaș
care-mi îngreună trupul
tot nu eram
destul de agil, de suplu
Am mai dormit pe jos
cu mâna sub cap
ca la Jilava
Încă nu mi-am găsit pantaloni
și cămașă pe măsură
toate sunt prea largi
ori prea scurte
Și tot tu mă scuipi azi canalie?

Nu meriți ca răzpus
nici măcar
să te scuip
Scuipatul meu
printre
dinții știrbi ca un drapel de luptă zdrențuit
il dau cui merită
ție
nu-ți fac onoarea
să te mășor
cu mine.
Te ignor
canalic

EMIGRANT LA INFINIT

I-ai spus copilului meu
cel mai drag și cel mai inocent
că nu fac doi bani
Dar câte parale faci tu canalie?

Lăturile pe care viața
și lumile
cele două
mi le-au aruncat
în gamelă
sau în față
mi-au păstrat sufletul curat
pe când toate parfumurile lumii ăsteia
nu pot alunga duhoarea
sufletului meu
Mărul
înainte de a se lăsa
(n-are-ncotro)
mâncat de tine
te vomita
și o iie spălată
cu chimicalele sufletului tău
dugos
arată
ca scoasă din apele canalelor
unui mare oraș.
Canalie

Te ignor
e singurul lucru
care te doare
Te vrei Mare,
mai marele tuturor.
Ești mare
cât un gunoi,
Canalie cu diplomă de Șef.
Umilința ta nu mă atinge.

Nimeni

Nimeni nu poate polci
gestul vinovat
Nimeni nu poate mântui
de blestem
ce-i blestemat
Nimeni nu poate icrta
numele care lasă o pată
pe buzele ce l-au rostit odată
Voi uri ce-am urât
Voi iubi ce-am iubit
Până la cea din urmă suflare
în lumea în continuă schimbare
supunându-mă poruncii care
ancestral îmi cere să pun sare
în toate cele necesare

Vânătoare

Un pas, alt pas
un salt, încă un pas
un pas înainte
un pas, încă doi
un pas înapoi

Eu mă lăsam vânat
de tine cu plăcere
M-aș fi dorit mâncat
n-aș fi simțit durere

Pașii tăi îmi păreau mie vânat
pașii lupului înfometat

Dar constat
consternat
că leul nu m-a mâncat
Mititel
șoricel
o să fie mâncat el

Ospitalitate

Stimată Doamnă
ești în vizită.
Prieteni, iubită, amantă,
n-are importanță.
Ești în vizită.
Poți să primești, să refuzi,
să ceri și să dărui orice
nu-ncapă supărare nu-i așa?
Ești în vizită.
Românul este ospitalier.
Ah, încă ceva!
La plecare, să nu uiți în ungher
ceva ascuțit ca un hangher
în care din greșeală
să mă rănesc în inimă.
De luat poți lua ce vrei
chiar și pe mine
... de suflet
Românul este ospitalier.

Dorință

M-ai obligat să spăl
drapelul capitulării tale Doamnă...
Sclipirea lui ca de zăpadă oarbă
îmi pare ca mai-nainte val
de cânepă, de in
ori de mătase fină,
pe care dorul meu de chin
„l-ntreabă: o să mai revină?

You've obliged me to wash
The flag of your capitulation Lady
Its sparkling, like the dazzling snow
As before it seems to me a veil
Of hemp, of flax
Or of a delicate silk
Which my longing of sorrow
Contemplatively demands:
Will she ever reappear?

Fără ceremonii

Pe patul alb, întins special pentru tine, fără ceremonii,
ca o masă țărănească, vara pe câmp, la soare.
Sub dogoarea soarelui meu infernal,
am să te aștern pe tine
pământ roditor peste solul lunar

N-am pus flori și nici spini
ori dacă au fost nu mai țin minte,
mi se pare că am smuls totul deopotrivă.

N-am pus parfum, pentru că nu e nevoie
tu miroși a viață și asta e destul într-adevăr.

Pe patul alb fără margini
ca o masă țărănească cara pe câmp,
în modul cel mai omenesc,
vreau să te am și să mă dăruiesc.

Cu mâinile înfrigate și
încurcându-se una pe alta
cu multe și felurite mâini
tot corpul meu s-a prefăcut în mâini
aflate în stare de acțiune febrilă
vreau să cunosc, să mângâi, să stărnesc,
să despart, să unesc
toți munții, toate văile, toate părțile trupului tău

Să simt cum munții se-nalță tot mai sus
și văile se adâncesc în jos
să simt ca totul în tine se-alungește
se proiectează-, infinit, se definește.

Să te închizi, să te deschizi,
și aruncând ultimele tale petale
rămânând unică, să strigi, să șoptești
cerului și lumii oricum indiferentă
că tu... că eu... ca noi...

Apoi să adunăm
din toate colțurile patului, camerei,
din cele patru zări ale lumii
și să-mpărțim petalele găsite
care parcă n-ar fi fost rupte din noi
în timpul acestei furtuni
și să ne refacem ființele:
una ție, una mie...

Da și Nu

Da și nu și nu și da
Da da. DA NU. DA.
Răspund întrebărilor tale
și DA când rostesc
înseamnă aprobare
Și nu când rostesc înseamnă aprobare
Fiindcă eu atâta mai pot
să-mi aprob propriile sentimente
și să bat ca un clopot
marcând, așteptând
zilele și noile evenimente
Și totul e ca și când
eu, publicul, aș aplauda
pe mine actorul
la scenă deschisă
chiar pe muchia tăioasă
a replicii esențiale

Strip-tease

Dacă ceea ce scriu aici despre tine,
aş scrie într-o carte,
mi s-ar părea că fiecare filă întoarsă,
înțeleasă - neînțeleasă de cititor,
ar fi ca și cum un străin,
cu mâini reci, impersonale,
aş scoate de pe tine în public
încet, agale sau grăbit
atent, sau rupând pe la cusături
toate obiectele îmbrăcăminții tale
și ai rămâne goală, rușinată, umilită
ca într-un strip-tease.
Și tu nu vrei să te dezbraci
nu-i așa?
În fața oricui, pentru oricine și oricând.
Tu nu ai acest curaj fiindcă
ești impură în puritatea ta
pe care o păstrezi ca pe o comoară
sfânta și foarte personală
pentru momente și inși deosebiți.
Știu eu? Poate că totuși
ți-ar plăcea și te-ai mândri
că ai fost dezbrăcată în public.
Față de altele
care stau încotoșmănite,
tremurând de cald toată viața,
fără să-i treacă nimănui prin cap
să le umple pe dedesubt.

A da

Am scos din mine
tot ce se putea scoate
Am stors, am smuls
am rupt frenetic și dement
ca pentru a salva
corabia de la înec
Și încă spui că n-ai primit de-ajuns?
Că n-ai primit nimic?
O... Mare ești Dragoste
Mare cât Marea
Mare adâncă și nesățioasă
Indiferentă și teribil de-ncrezută
Că-ți datoram mai mult
că n-am dat de-ajuns
Și eu golit de sentimente
golit de mine însumi
c-o gură luată cu-mprumut
îți strig
Nuuuuuu
Gata...
Ajunge...
Mi-e frig
Încălzește-mă tu care m-ai golit.

Curaj

Când vezi că ai putea avea curaj
pe tine te cuprinde frica
și n-ai mai vrea să dai nimica
Multă prudență ți-ai pus în bagaj.

EMIGRANT LA INFINIT

Când vezi că ai putea primi
Tot ce până ieri ți-ai dorit
Tu te prefaci a nu simți
a nu vedea ce ai primit

Când larg în față drumul se deschide
Voița ta de a decide
se află în totală incapacitate
Te bălbâi clar: nreciprocitate

Tu n-ai văzut niciodată o autostradă
Ochii tăi nu sunt obișnuiți să vadă

Când vezi că ai putea avea curaj
Pe tine te cuprinde frica
Și n-ai mai vrea să dai nimica
Multă prudență ți-ai pus în bagaj.

Reciprocitate

Din sufletul tău
nimic nu se revarsă,
nimic nu pică,
spre sufletul meu.
Sufletul tău
nu este inundat

Și eu mă simt
de parcă m-aș arunca
de bună voie
într-o fântână
adâncă, părăsită
Ori parcă
m-aș da cu capul
de pereți
de bună voie și nesilit de nimeni.

RUGA

Doamne
fă un om adevărat din ea
din nou

Doamne
Tu care ești deasupra binelui
și deasupra răului

Tu care exiști
și în non existență

Tu care le-ai făcut pe toate
din nimic
și nimicul din ceva
numai tu știi cum

Tu care ești bun
blând, înțelegător și necuprins de mare
totdeauna zâmbind îngăduitor
imicniciei și nemerniciei noastre
sfidătoare

Tu care ne-ai dat să cunoaștem
binele ca o lumină
și răul ca o absență a ei
Să știm când suntem cu tine
și când ne-am pierdut

Tu care ne-ai dat sufletul
și inima
gândul și vorba
culoarea și muzica
gustul și dragostea

EMIGRANT LA INFINT

iertarea aproapelui
totul
ca să avem
o viață frumoasă
chiar aici pe pământ
și noi nu știm încă...

Doamne
fă un om adevărat din ea
din nou.

Să fie mai curajoasă
Mai încăpățânat
să creadă în ea.
Să-și aleagă imposibilul ca țintă
și să-l aibă
ca o încurajare
pentru pasul următor
Să se poarte mai bărbătește
în înfrângere

Doamne
fă un om adevărat din ea
din nou

Să fie și mai delicată
Să zâmbească și să râdă
mai mult
Să fie visătoare
fiindcă e ceva mai în vârstă acum
și anii trecuți din belșug
au mai multă nevoie de vise
decât de coșmaruri
Luminează-i nopțile
cu stelele viselor
și zilele
cu căldura soarelui
sufletului ei

FLORENTIN SMARANDACHE

curat

Doamne
fă un om adevărat din ea
din nou.

Să întindă mai repede, mai ferm
cu gingășie mâna ei caldă
celor care se luptă
abia de mai stau
pe picioarele șubrede ale vieții lor

Doamne
fă un om adevărat din ea
din nou.

Să fie înconjurată
numai de oameni adevărați
să stea mai aproape de adevăr
să fie mai cuprinzătoare
mai înțelegătoare
trăind
și ajutând și pe alții să trăiască
din plin.

Doamne
fă un om adevărat din ea
din nou.

Să fie o bătrână
adevărat frumoasă
purtând în păr, pe frunte
anii
ca o aureolă
în ochi lumina bucuriei
și-n trupul bucuriei
și-n trupul împuținat
pecetea sfântă

EMIGRANT LA INFINIT

a liniștii
și împăcarea cu lumea
viața
și rostul ei
așa cum e.

Doamne
fă un om adevărat din ea
din nou.

Trage-o de urechi sau de moț
cu grijă, părintește
cu toată dragostea ta
pune-o și în genunchi
să-și amintească
să nu uite
că și alții au nevoie de ea
nu mai puțin
decât
are ea de alții
și alții sunt singuri fără ea
nu numai ea fără ei

Doamne
fă un om adevărat din ea
din nou.

Dă-i pâinea
vieții cea de toate zilele
nu în felii subțiri și uscate
Iartă-i greșelile
fără voie
atâta cât iartă și ea altora
Și ferește-o
de ispita măritişului prostesc
Dă-i pe cineva
să o iubească
cel puțin cât o iubesc eu

FLORENTIN SMARANDACHE

Dă-i speranța
de mai bine
astăzi
cea fără de care
timpul bucuriei nu poate fi gustat
din plin
mâine.

Doamne
fă un om adevărat din ea
din nou.

MULȚUMIRE

Ai apărut ca din senin iubite
Un Făt Frumos pe calul unei coale de hârtie
A fost deajuns un țipăt de durere ca să fie
Și m-ai scăldat întreagă-n apa-ți vie
Cenușa să-mi aprinzi să mă-nfiori fierbinte

Îți mulțumesc că m-ai luat cu tine
În zbor de vultur până la ceruri înalte, senine de argint
Pe cât ești tu de obosit
Mi-ai dat putere-n timpul care vine
Și care altfel-s-ar fi irosit

Mi-ai strâns în brațele-mi slăbite sceptorul mândriei și al
demnității
Eram sfârșită, tu mi-ai dat speranță
Pe frunte sus în păr mi-ai aprins viața
Cu tine am văzut lumina vie, pură a eternității

Îți mulțumesc că te-ai plecat adânc și blând spre mine
Ca Phoenix, din propria-mi cenușă, din lume, promit să
reînvii
Promit să te aștept în zile mai senine
Iubite, dragul meu promite-mi c-ai să vii

Să faci haz de necaz
(proverb românesc)

Ștergeți lacrima de plâns
Să poți izbucni în râș
Și când dai peste-un necaz
Lumea zice să faci haz.

URARE

(Unei Doamne inexplicabil triste)

Îți doresc
Să râzi
Să zâmbești
secret și cald
ca la aducerea aminte a unei bucurii interioare
numai de tine știută

Să râzi
cu gura până la urechi
cu lacrimi, în cascade
cu hohote,
în triluri, zglobiu, copilărește,
cu chiote,
cu zguduiri și dureri de burtă,
cu tăvăliri pe jos,
cu înecuri
trecute cu un pahar de apă
până te apucă sughitul
să-mi dai cu pumnii-n cap
de ciudă
și să încerci să-mi pui perna pe gură
țipând:

EMIGRANT LA INFINIT

taaaaci, taaaci odată nebunule

Să râzi și-n somn
Să râzi până când vei cădea bolnavă
de râs
ca deocheată de blestem
Să te duci la doctor să-ți dea
o tabletă de tristețe
o injecție de plâns
un sirop de mahmureală
raze de supărare
ceva acolo să-ți treacă durerea de râs
orice...

Să te apuce îngrijorarea
că implacabil vei muri
de râs ca de cancer
că viața asta nu se mai poate
trăi în mod decent
din cauza râsului

Și doctorul să-ți dea nimic
altceva
decât pe mine ca psihoterapist
să te fac să mai râzi nițel
să-ți treacă de râs.

Să râzi din nou

Să zâmbești secret și cald
ca la aducerea aminte a unei bucurii interioare
numai de tine știută.

FLORENTIN SMARANDACHE

To make fun of sorrow

WISH

(To a lady inexplicable triste)

I wish you to smile
secretly and warmly
as a sweet remembrance of an interior joy
known by you only

To laugh
with mouth open,
with tears, in cascades,
guffaws,
trills, briskly, childishly,
screams, shakes and stomach pain,
repeated rolls over the floor.
With chokes,
passed with a glass of water given to you by me
in a hurry

With hiccup seizures
To make you pommel my head with your fists
out of grudge
to try to put a pillow over my mouth
yelling at me
shut up, shut up at once, you fool, you crazy, silly you

To laugh in your sleep too

To laugh till you fall sick
of laughing
as a devil casts an eye upon you

EMIGRANT LA INFINIT

to go to the doctor for him to give you
a tablet of sadness
an injection of cry
a syrup of low spirits
rays of bad mood
something, anything
to escape the pain of laughing
To make you fall deeply and seriously concerned
that you are implacably going to die
of laughing as of cancer.
That this life is too impossible
to live in a decent way
because of laughing

And the doctor to give you nothing else
but me as your psychoterapist
to make you laugh a little bit more
for you to be cured of laughing
by laughing again

I wish you
to smile
secretly and warmly
as a sweet remembrance of an interior joy
known by you only

SINGUR ÎN NOAPTEA DE CRĂCIUN

Îți mai scriu o scrisoare
să mai discutăm
despre Crăciun
ce mai făcurăm, ce mai dresărăm
și mai ales despre
ce stricarăm
Să vedem ce fel de pomi avurăm
și ce găcirăm în ei
sărăcii de noi
sărăcii de ei

Ca un preludiu la noaptea de Crăciun
care pentru mine a început la două dimineața
ora locală
pe douăzecișicinci
am ținut în brațe
ultimul caz
o fată tânără
frumoasă spaniolă
de șaisprezece ani
Undeva
o cântăreață schelălăia
ca o cățea
legată la vie vara
pe arșiță
și uitată acolo
fără apă
un cântec
sentimental -

EMIGRANT LA INFINIT

beată
victima unui accident de automobil
o mână, un picior, trei coaste
rupte
pe partea dreaptă
pe partea stângă
cea unde e inima
nevătămată
O să se facă bine spre primăvară
Ceilalți au scăpat teferi
Uite nu ți se pare curios
că-n viața asta
ceilalți totdeauna scapă teferi
pe când noi ăștia
ne alegem întotdeauna
cu oase rupte, cucuie și bube-n cap?
Pun pariu
că de Crăciunul următor
o voi vedea iar
la urgență
întrebându-se febril
speriată, bucuroasă și deznădăjduită
dacă vor fi doi
fată
sau băiat cum vrea EL

Cum zisei
bradul meu a fost
unul brumat de Oregon
din Munții Stâncoși Americani
care-mi țin de frig
provizoriu
în loc de Carpați de Argeș

Am avut agățate de vârf sus de tot, chiar de moț
niște speranțe
mici
dar deosebit de frumoase

FLORENTIN SMARANDACHE

s-au veștejit până dimineața
păcat
că n-au apucat și ele
ziua de Crăciun
să o serbeze cu noi și cu Bach

Am mai avut
agățat
sub speranțe
un „prea drag”
dar fiind o exagerare
grea
l-am dat jos
nu-mi plac exagerările
lucrurile așa cum sunt
îmi ajung

Am mai avut
o îmbrățișare fierbinte alergând în picioarele goale
dar numai una
Foc
Prea de tot
era să-mi dea foc la brad
am dat-o și pe asta jos
și-am pus-o lângă mine
în fotoliu, să stea cuminte jucăușă
să-mi țină de cald
că se făcuse frig
singur
spre ziuă

Am mai avut
niște „gânduri bune”
prea puțin explicit
era să le dau și pe astea jos
dar tot ei mi-am zis
să le mai las
poate prind

EMIGRANT LA INFINIT

contur
culoare
poate fac din ele mai încolo flori pe o iie
poate un măr de Ardeal
poate
așa că le-am lăsat
poate
prevăzător
poate
îngândurat
poate
cine știe

Două telegrame
ilustrate cu noaptea

Patru săptămâni de tăcere
totală

Multe îndoieli

Ciudate gusturi
pentru un pom de Crăciun
Nu-i așa?

Două pupicuri mici și drăguțe
dar numai două
n-am avut mai multe
păcat
că nu le-ai văzut
pe astea două
erau într-adevăr
foarte frumoase
mai mare dragul
să te uiți
la ele

Am mai avut

un fir de mătase
găsit cu ajutorul
microscopului

.....

fleacuri
dar cât pot ele bucura pe cineva
singur cu bradul său

Am mai avut
un tablou
pictat cu mijloace moderne
pe hârtie lucioasă
cu mere și ii românești - model vechi
natură moartă
dar
ce relevație
ce reverberație
ce fior straniu
poți încerca
de unul singur
privind
natură moartă
în noaptea de Crăciun

A... să nu uit
sub brad
mai era și un pudel
neelectronic
păi se putea fără el?
care cherlăia
supărător
că vrea „la America“
că așa zice el când se cere afară
să nu facă pe covor
că e școlit
ce mai
cu toate unsoarele
da și eu i-am tras un picior

EMIGRANT LA INFINIT

undeva
ce nevoie am eu
de tichie de mărgăritar
Cine mi l-a trimis?
Scuză-mă am uitat cine.

Și mai era în pom
și un zgâmbui de copil zbunguit, zănatec, zurbagiu, zvăpăiat, zăltat, zbanghiu, zvăcnit, zăpăuc, zevzec, zglobiu, zurliu, zăpăcit, zburdalnic...

care scotea limba la mine
și-mi dădea cu tifta
dar știu, nici o îndoială
că ăsta era fiu-meu
el se pusese acolo, singur, atârnat cu capul în jos
să mă felicite ca nelumea
și să-mi ureze „la mulți bani”
să se mai bucure
într-un fel original
că ăsta e felul lui
în sfârșit

Am început apoi să moțâi
copleșit de confușie
ca de o bucurie
Am auzit Bach
clopotele unei catedrale de pe Dunăre
solemn
pe cineva care-mi șoptea
La mulți ani
La nul
am răspuns și eu la fel
copleșit de confuzie

Apoi a venit unul sceptic
așa s-a prezentat: Eu sunt Scepticul
care parcă apăruse
de nu știu unde

FLORENTIN SMARANDACHE

spunându-mi că sunt beat
și că aud câinii în Giurgiu

M-am dus să mă culc
dacă zice lumea
că ești beat
te culci
ce mai...

Am visat apoi
că mă mângâia
și pe mine
cineva
cu plete arămii,
pe față.
Parcă!
Așa?.

Am uitat să-ți spun
că bradul meu
a fost iluminat feeric
cu o singură lumină mare
arzând de mine
și cu o aureolă
de tine

Bradul tău
cum a fost?

Și bărbații
au nevoie
de
îmbărbătări!

EMIGRANT LA INFINIT

Și totul a pornit
de la o ofertă de căsătorie
la ziar
din plictiseală

PEȚITORII

Ți-au scris pețitorii
o mie și una de scrisori
ca o corespondență
de import-export
de înălțime, de greutate
de culoarea părului și a ochilor
Nu și de culoarea sufletului

Scăpând ca din greșeală mărunțișul pe podea
de unde cu dispreț suveran
nu l-au mai ridicat
să vezi tu
cât de darnici sunt
și
că e treaba sevitorilor să facă curat
pe jos ei
nu se-ncurcă cu fleacuri
și-au întors buzunarele pe dos
să vezi tu câți bani au
Nu și câte parale fac

Ți-șu trimis poze colorate
cu casele și mașinile lor
De carton

FLORENTIN SMARANDACHE

Ți-au trimis pozele
care mai de care mai chipeș
Ba, unul mai îndrăzneț ți-a trimis poza în cămașă
puțin descheiată la piept
scuzându-se zicând că el preferă ținuta sportivă
ca să vezi tu pieptul lui păros de mascul
Nu și bărbăția sufletului

Ți-au cerut poze
să vadă cât ești tu de frumoasă
dacă ai păr bogat
sâni voluptuoși, coapse suple și
picioare svelte să vază ei, să pipăie
să se convingă, să fie siguri
pe ce dau banii și mașina
pe mâna cui coșnița, tigaia și aspiratorul
în limba română
și cum recuperează investiția
de unde și cum anume încasează profitul și dobânda
cui plătesc ei biletul de avion clasa întâi
să vadă
dacă silueta ta se potrivește
cu silueta aerodinamică a aspiratorului
ultimul tip
dacă
culoarea ochilor tăi
cadrează cu desenul
fin de pe fundul
serviciului de farfurii
de porțelan
chinezesc
dacă mersul tău ar putea fi destul de
unduios
dacă el
poate astfel întovărăși armonios
liniile delicat curbate ale mobilei
stil
cumpărată de la magazinul cu de toate

EMIGRANT LA INFINIT

la preț redus
din colț

Unul
studiind poza ta
picior peste picior
la microscop
auzi tu al naibii
uite dragă ce sunt
bărbații ăștia-n stare să facă cu
poza
pe care tu o trimiți
ca să nu-ți uite ochii
zice că a găsit
un fir de mătase
crescut în pielea
de sub ciorapul de naylon
bine întins pe
piciorul care i-a plăcut nespuse de mult
Altul
Altul ce?
zice că a găsit același lucru
privind însă cu ochiul liber
vedere ageră
și l-a extras înțepând cu penseta ochiului
că
lui îi plac
picioarele de cântăreață
cheală

Cineva a vrut să știe precis
ce număr porți la pantofi
bluze, fuste, rochii, haine, lenjerie,
degetele toate
să te facă pe tine să crezi
că-ți pregătește o întreagă garderobă
și un cufăraș de bijuterii pe deasupra
prin surpriză

FLORENTIN SMARANDACHE

în timp ce el grijuliu
se gândea dacă pantofii
rochiile și celelalte
rămase de la fosta soție
de care a rămas văduv prin divorț
s-ar potrivi ție
cu minimum de modificări
că timpurile de azi sunt dificile
trăim în plină criză
economică
lucrurile bune se fac cu greu
ce e-năuntrul lor contează
nu ce se vede pe dinafar
el
e la vârsta la care îi place
mai mult să privească
cum se dezbracă o femeie
nu cum de îmbracă
în plus el nu crede în reclame frumos colorate
fiind din fire neorealist
Bineînțeles se aștepta la-j ed mii de pupicuri și îmbrățișări
fierbinți recunoscătoare
pentru
dărnicia lui
nemaivăzută
despre care tu
aveai să auzi același lucru
mai încolo
de la vecine
Tot el
ți-a pus probleme sentimentale și de caracter
deopotrivă
vorbindu-ți foarte frumos de fosta lui soție
de care tocmai a divorțat
conform principiului
că nu se vorbește de rău despre fosta
să faci viitoarea
să creadă

EMIGRANT LA INFINIT

că și despre ea
vei face
la fel
următoarei
și încurcându-se-n cuvinte
noțiuni și considerații filozofice înalte
gura păcătosului adevăr grăiește
ți-a scris că fosta
până la superlativul absolut
al divorțului
era o adevărată Doamnă
la bucătărie
o desăvârșită cochetă
în societate
care se avea bine cu toată lumea
în pat
o adevărată bucătăreasă
zicându-ți așa ca într-o doară
ca să te faci pe tine să pricepi mai bine
că își dorește
ca și tu
să te prezinți măcar la același nivel
înalt
să fie și el odată fericit
în viață
ca bună gospodină
ce cultă
ce manierată
ce grijulie
ce iubitoare
era fosta
ce

Alcineva
ți-a pus chiar probleme
de studii să vadă
dacă
tu ești destul de educată ca să poți șterge praful

FLORENTIN SMARANDACHE

de pe pianul din vatră
nou cumpărat cum se cuvine
și de pe cobza și țambalul
vechi, scumpe amintiri de familie
tata și bunicul foști
care zac
cam de mult nescutate
în vraful de lemne
din fața căminului familial
sub cortul bine afumat
de puradeii
mucoșii ăia micii
scumpii și drăguții
mânca-i-ar ciorile
cu șalvarii lor de blugi
cu tot

Dar
nici unul nu ți-a cerut poza cu fruntea ta
cea plină de gânduri și de îngrijorări
ce să facă ei cu ea?
Ci numai unul
un nebun care zice
că ți-ar sfinți altarul pătrat al vieții tale cu sărutări

Numai unul ți-a zis
că ți-ar săruta mâinile
pe ambele fete
și buzele
și tălpile
cu aceeași evlavie
egala bucurie
și imensă pasiune

Numai unul e-ar pune la colț
în genunghi
pe zgrumțuroasele scrisori uitate nescrise
și care te-ar trage de urechi

EMIGRANT LA INFINIT

sau de moț
din dragoste

Numai unul
seara și-ar pune talpa ta pe fruntea lui fierbinte
arzând de gândul că
te are ca un sultan
turc

Numai unuia i-ar păsa
și de răsuflarea ta în somn
și s-ar spăla cu pletele tale pe față
de bună dimineață

Numai unul ar vrea să te facă să râzi
până ai cădea
bolnavă de răs ca de blestem
să te duci la doctor
să-ți dea ceva pentru contra răsului

Numai unul ți-ar da tot ce are
și ți-ar cere
împrumut un pol pe lună
de țigări

Numai unul s-ar uita
în ochii tăi ca-ntr-o oglindă limpede

Și-ar bea
numai apa vieții
picată de pe vârfurile degetelor tale
muiate în roua petalelor
de trandafiri roșii
Să fie și el odată
beat
de tine

Numai unul e atât de trăznit

FLORENTIN SMARANDACHE

incât cu greu ai putea zice
că ai întâlnit în viața ta
fie și prin corespondență
unul mai nebun ca el

Numai unul ar muri
de durerile numai ale tale
și ar zâmbi doar
modest
la fericirile tale

Numai unul ți-ar da
diamantul pur al iubirii
fără impurități
fără condiții
• și nesilit de nimeni
și nu ți-ar pune-n deget doar un inel îngust și strâns
ca semn că-i aparții
să nu te rătăcești cumva
pe la altul

Numai unul s-ar simți topit
până și
de vîltoarele zăpezi de argint
ce vor cădea
în mătasea părului tău arămiu

Numai unul ar vrea
să-i dai voie
să se ducă la banca răului și a binelui
să schimbe
toate necazurile și nefericirile
cu care viața l-a dăruit
fără zgârcenie
pe mângăieri și bucurii
tandre
să ți le dea ție
să fii fericită

EMIGRANT LA INFINIT

un pic

Numai unul vrea să fie
toiagul uscat
noduros, negru, lustruit
subțire, fin
și ferm
al bătrâneților tale

Numai unul astăzi
plânge asurzind cântând
ca cocoșul de munte
în zorii dimineții
și nu mai aude
și tăcerea asurzitoare
a eternității din jur

Numai unul ar bombăni în barbă
toată viața veșnic nemulțumit față de el însuși
că nu ți-a dat destul
că meritai mai mult
că nu te merita îndeajuns

Numai unul azi te minte
cu minciuna vorbelor frumoase
în delir
și
care mâine
el
singur
și numai
el
unicul dintre toți
poate schimba minciuna-n adevăr
și nu adevărul în minciună

Și numai unul poate fi acela
cărui viața să-i zică

Se unește roaba lui Florentin
Veronica
Cu robul Veronicăi
Florentin
Să se drăgălească
Să stăpânească viața
Și bucuria
Să cânte
Să râdă
Împreună
Amin

Sfârșit

A venit.
Sfârșitul zilelor nebune
sfârșitul zilelor demente
în care soarele n-apune
de noaptea nu se mai întâmplă
și ziua nu se mai dezmințe
A venit.

Nu mai sunt plicuri în cutie
Nimic nu mai avem de spus
S-a dus ce ar fi fost să fie
Ne suntem nouă de ajuns

Înalță fruntea sus bărbate
Bărbia nu-ți mai tremura
Ștergeți din ochi lacrima grea
Și din priviri luciul fierbinte

S-a dus ce ar fi fost să fie
Nimic nu mai avem de spus
Nu mai sunt plicuri în cutie
Ne suntem nouă de ajuns.

Adio unei prietene

Marie, iubită Mare Doamnă
Correspondent timid, zgârcit,
tăcut și ocupat
Primește aceste ultime rânduri
de la mine
umilul tău corespondent american
mult prea plecat.

Și nu-ncerca răspunsul
E păcat,
să faci ceva ce-atât de greu îți vine
o supranormă prea dificilă pentru tine.

Te scuz
Te acuz
Nu te-nțeleg
Te iert

Ura cată
în turnul vechii catedrale cu-al ei mare ceas
netulburat
marcând ora și spațiul
segmentul de timp
Sârșitul - începutul
te simți parcă la cârma unui vas
Bănuitoare
te uiți chiorăș, dincotro bate vântul
Fulgerător,
mai retezi câte un ordin sec
la slaba luminare-a unui bec
ca semnătura rece pe un check

Conțemporanei omeniri nu-i este bine
În crize noi buimacă se aruncă

FLORENTIN SMARANDACHE

Scrisoarea care nu mai pleacă
Atlanticul care atâtea-neacă

Nimic nu poate să plutească
pe apa omenirii flască

Imperturbabil eu continui
Imperturbabil marșul spre nimic
Și-n sunetul asurzitor al tobei
Se mai aude și câte-un greier mic

Nu-mi strâng mijlocul în corset
Nici coapsele nu le ascund în crinolină
Să umplem inexistentele pahare cu nimic
Și să ciocnim de-aici până la lună

Aș vrea să am mersul încet al melcului
S-ajung până la veșnicie într-o clipă

Tu te-ai mințit
Și eu nu te mai cred.

Epitaf

Călăului meu nemuritor
Eu îi sunt recunoscător
Luându-mi viața, ultim bir,
Face din mine un martir.

Mie martir nemuritor,
Călăul recunoscător

To my everlasting torturer
I am grateful for ever
Taking my life, the last fortune
Makes of me an unexpected martir.

EMIGRANT LA INFINIT

To me the unexpected martyr
The torturer feels grateful.

**Poeme din exilul sufletului
meu**

Război literar

Anii de „lumină”
mi-au întunecat versurile
Poezia capitulează metru cu metru
Spiritul se ridică la marginea profunzimii
ca uleiul greșos din supă
Măgari cu diplomă
înrobesc cuvintele
în lanțurile unei ideologii
zidind un piedestal măreț prostiei
Și-atunci mă retrag din viața neartistică
a uniunilor de creație impură
obsedat de litere și nonsensul lor
Literatura se dezrădăcinează
ca ridichea din poveste
trăgând de ea și Moșul și Baba și...
Lupta poetică a partizanilor
hăituiți de teorii nerealiste
continuă în sufletele curate

Inventar al nefericirii generale

Părintelui Gh. Calciu

exerciții de oprire a gândirii
și malformare a sentimentelor
dosare cu amprente spirituale
tulburări de vedere acute
dureri fotografiate
zdrențe de oameni pe străzi
măcel al conștiințelor
mai absurd ca absurdul
religie ateistă
spectacol de anormalitate
dincolo de auz
realitate utopică
stare de depresiune lirică
șocul iraționalității sociale
comunicarea prin ură
știința de a nu conduce
și lecția de a da lecții
băieți deștepți, dar cu capetele înguste,
talere ci două fețe
ce răi sunt și se mai fac!
să le dea Domnul tot ce nu vor
fiecăruia după propria-i neplăcere!
combine de treierat suflete
inflamarea eului
salturi de la demnitate la umilință
lupta cu balaurul ideologic
ca în tabloul lui Rafael
te face să fii ceea ce nu ești

EMIGRANT LA INFINIT

teorie băgată pe gât
ca șarpele înghițit din urcior
de țărani la coasă
scriitori cu aptitudini neliterare
înlocuitori de redactori și jurnaliști
iubiri puse la index
pasiuni anulate prin decrete
claustrări poetice
frica de frică
abia se mai ține metafora pe picioare
ca o tumoare malignă
expulzată din templul stihurilor
Muzele Răului bântuie-n Artă.

UMBRA ZIMBRILOR

- Nu zimbrii n-au murit!
Pășește pe urmele noastre
cum noi pășim pe urmele lor,
zimbrii sunt în umbra vueturilor,
sunt în fiecare din noi.
Nu, zimbrii nu vor muri

EMIGRANT LA INFINIT

lui Francisco Bellot Rosado

Solitudinea mă terorizează în lagăr
cu fiecare minut scufundat în trecutul imediat.
într-un AM-FOST. Pentru că **VOI-FI** nu are deloc viitor.
La momentul când scriu - sunt amețit,
dar nu de poezie, ci pur și simplu de alcool!
Condamnați slăbiciunea unui tranug abrutizat?
Beau, eu beau din La Fontaine¹ apa vie
a fabulelor. Da,
ferice de poeții care-s nenorociți,
fiindcă au starea lirică de a crea...

Istanbul, aprilie 1989

¹) *La Fontaine* înseamnă „fântână“, dar este și numele de familie al celebrului poet francez, autor de „Povestiri“ și mai ales „Fabule“ (Jean de , 1621-1695).

ȚARA ȘI EU

Țara e un fluviu
cu apele limpezi,
iar Eu un izvor rece
în albia lui.

Țara e un munte
înaintând spre cer,
iar Eu o stâncă pleșuvă
în vârful lui.

Țara e o pasăre
cu aripile albe,
iar Eu un vultur crescut
în cuibul ei.

Țara e un volum cu versuri
de pace și libertate,
iar Eu o poezie eroică
la începutul lui.

Seva vieții

Sunt implântat în pământul acesta
și-mi trag seva din oasele străbunilor mei.
și dau sevă lăstarilor mei.
Nici o furtună nu-mi poate smulge rădăcinile
adânc înfipite-n cerul părinților mei
Și nimeni nu poate distruge mugurii mei.

Trandafir spinos de dragoste

Îi inghețase cântecul în gâttej
tiranizat de blândețea femeii
Lumea dăduse foc
în noaptea de sentimente
iar sunetele stăteau
nemișcate pe rouă

Bărbatul rezona
și gândurile sale cutremurau casa.

Ești atât de singur pe Pământ...

Tu, Bacovia, cu muza delirând
Mereu te urmărește-un gând
Să trăiești o viață putrezând

Pe vreme de toamnă și boală
Când noaptea se lasă murdară, matoală,
Târziu în cafeneaua aproape goală

Frumos creezi stihuri de pociumb
Plin de jale, ca un tăciune în porumb
Nefericite poet plin de ploaie și plumb!

22-23 aprilie 1993, Pheonix, Az., S.U.A.

Simfonie în lemn de nucă

Junglă spartă de umezeală
ca o sahară
Ger amărui de te ia cu călduri
Frigul fuge
Și mângâi genunchii
goi ai păsării năuce
ca Nietzsche.

Nu călcați pe versuri!

Îngenunchiat să pup tăpile argilei
Stânca mă plânge cu scurgeri
Șiroaie se zbat sufletele corp la corp.
Fulgii de nea devin un fel de
zăpadă de ploaie.

Nu există timp. ci existăm noi.
Dacă planeta s-ar învărti invers
s-ar da vremea înapoi?

E toamnă în sufletul meu...

E toamnă în sufletul meu
Și plâng castanii cu frunze.
Mi-e inima un larg deșeu
De pete amare în zâmbet.

Pe drumul serii de cenușă
Inundă tristețea sorții.
Mărețe visele înfrânte
Mă plouă-n casele cu morții.

Iarna în deșert

Soare la 72* Fahrenheit.
Șerpi. Cactuși.
Computere saudolari.
Arizona. și ah!
Nu mă doare burta
De alții
Ci sufletul de părinți.

Dincolo de țară

Un intineric de nu-ți vezi
sufletul în preajma poeziei
Și cu cât te depărtezi înspre noapte
ajungi mai aproape
de mormântul lumii,
numit uitare.

Arizona, iulie 1990

Eliberat de searbădul trecut,
încărcat de-un viitor nebulos,
acest exil continuă -
Of, Americă, țară a tuturor contradicțiilor,
mamă apatrizilor, transfugilor, și neadaptaților?
emigranți totdeauna în ei înșiși,
ce contează pentru tine
o viață în plus, o viață în minus,
și acest destin al unui refugiat?
Nimic, decât un grăunte de nisip
pe fundul oceanului -

La cota cea mai înaltă a disperării

Cuvinte rezervate, adversare ale puterii, cerșesc pe la
colțurile literaturii.

Cavalerismul se află într-o mare criză de acuratețe.

FLORENTIN SMARANDACHE

S-au pus impozite pe vorbele de duh, plătite în ani grei de
ocnă.

Lanțurile tezelor partinice au înfeudat țara de la un cap la
altul.

Spiritul, instigat la evadare în irealitatea imediată, fost-a
încins cu doage lucitoare de promisiuri și lozincării.

Logica s-a întors pe dos, lovindu-se de stăvilare samavol-
nice.

Conștiința s-a înșurubat în coloana vertebrală a vidului,
temperându-și independența, mulându-se în matricea ideologiei
înguste, strânsă în chingile plenarelor și conferințelor inutilului, exilată
în ea însăși, străină sieși, adezivă inumanului.

O teorie obscură dar opusă obscurantismului, transce-
dentală dar contrară transcedentalității, îndesată abuziv și de aceea
rară, neînțelegând cu bunăvoință inteligibilul, ancantizând mediul din
jur conform doctrinei manifeste: lumea este guvernată de două prin-
cipii: al Răului și al Mai Răului.

Scufundarea eului într-un colectiv depersonalizat.

Derăderea creației individuale

Controlarea periodică a sufletului

Timpul ferecat într-un buncăr

curge ca o picătură de apă clocotită

A fi înseamnă o luptă permanentă

cu a supraviețui

Realul transformat prin reducere la fantomă

Ateism iconoclast

Durere invizibilă

Ură dragăstoasă pentru semenii

Ideologie brută

Suferințe neinventariate, neidentificate generale

Genocid spiritual

Cădere în gol

Țin periodic un jurnal de suferințe metafizice,

durerii ireale și neconvenționale,

șomer în poezie

cu sentimentele mutilate

murmurând trăirea aparentă

recluziunea-mi lirică

în temnița grea a sufletului,

etosul românesc diasporizat în

EMIGRANT LA INFINIT

insule de civilizație străbună prin lume,
stagiune de chinuri suplimentare,
variațiuni timbrale la unison ale unui întreg popor
voluptatea înfrângerii morale pe toate planurile
așezați dincolo de marginea bucuriei
un Chopin Român conduce marșul funebru al țării
spre cimitirul istoriei.

Rugăciuni forțate către partid
rostit-e-n genunchi
cu lacrimile iluziei șiroind pe obraji de copil.
Pasărea cu moarte pe aripi dând târcoale luminii,
nu mai există soare, ci un Nietzsche Comunist
S-a răsculat din groapă plânsul Kierkegaard
disperându-se încă o dată
Liniștea se află în agonie amară
Tăcerea artificială miroase a rugină
Și orele imuabile cu nisip în gură
Așa grăit-a Zarathrustra!
Impersonalizarea oricărei tendințe de a ieși
din văltoare tulbure
Intangibilul razelor de lună în infernul local
Zorii zilei, care nu vor să se arate,
Diminețile noastre amenințate cu dispariția
din cauză de exces de lumină
Voi interzice din lipsa arșiței roșii
Regimul și-a făcut din religie o anti-religie
Închinăciuni în fața zeilor pământeni
ai familiei prezidențiale
Narcisism tenebros încurajat de putere
Cârțițe care rămă oarbe în subsolul tezelor,
ieșirea la suprafață este fatală
Liliecii de noapte prin beciul cuvintelor
Labirintul birocrăției de stat,
dig în contra personalității
Ne smulgem ochii din neplăcerea
de a vedea diferit
Ne trăim auzul prin strigăte de murire lentă
Terapeutică obișnuirii cu imaginarul
Nebunia literelor nebune ale nebunului șef
Suprarealism în locul realității

mersul pitic
mersul pe brânci
mersul culcat în fața dictatorului
mersul de unul singur
mersul fără picioare
mersul animal în patru labe
mersul oprit pe loc
mersul în turmă
mersul nemers pierdut în neant
mersul în cap pentru a zări lumea acefală
mersul pe burtă
mersul în mâini pentru intimidare
mersul în umbră
mersul ca racul
și mersul călare al piticului tiran pe cocoașa țării
mersul încontinuu spre lada de gunoi a secolului
călătorim spre centrul imposibilului
vântul spulberă pleava societății.
A fost atins pragul de jos al suportării umane
Firul subțire al istoriei roșii se va întrerupe
Oameni noi
oligofreni fără memorie, fără creier, fără conștiință,
dramă colectivă creată de un autor autoritar
cu lexicul restrâns
idei servitoare
minciuni ale minciunii mincinoase
cetățenii își găsesc o formă de inexistență
structura unei republici nestructurate
năpădită de buruienile prăfoase
hagiografia infinită a conducătorilor ineluctabili
prin sacralizarea impudicului
realul este mai puțin real
arta mai puțin politică
iluzia mai voluminoasă decât iluzia
tabuurile sunt mai tabuuri
hârdaiele ideologiei vărsate în capul oamenilor
conducătorul este Dumnezeu
cărui îi aparține adevărul
nimic altceva nu este adevărat
simțuri necarteziene

EMIGRANT LA INFINIT

excesul poliției de cuvinte
ne luptăm ca George Bataille
degeaba Gheorghe Bătălie contra morilor de vânt
incercarea ideatică persuasivă
alcoholism verbal la învățării de putere
mirosind de la o poștă a propagandă
ușoară, filmată brutal,
populația distribuită într-un teatru grotesc
dirijat de-un regizor dement
personaje care fac figurație prin viață
imagini halucinogene
monștri umani coborând scara
evoluției biologice
animale umane
doctrină în cizme naziste pe străzi și șapcă albastră
artileria festivă a sloganelor
și omagierilor nemeritate
proiectile de vorbe lipicioase ca dâra de melc
singura cale de urcare fiind căderea
drumul în contratimp al timpului individualizat
fericire improvizată
înlocuitori ai veseliei mărunte, cotidiene.
teorie fatală și hilară
viața metamorfozată în moarte
din chiar timpul trăirii
analfabeți autoproclamați profesori doctori ingineri
genii cu mintea încălțată de jugul puterii
voințe descompuse ca balega
între delăsare și ignoranță
poezia chinuită în colivia partidului
cântă cu glas dă stâncuță
nu mai are loc nimei de nimeni
explodează orice ieșire din sine
deposedări de manuscrise și gândire
tulburarea tulburațiilor
înghețați pe canicula răcnirilor de la tribună
amoralitatea circulă pe străzi cu viteză amefitoare
cozile literelor sunt îmbârligate
ideal încețoșat dincolo de istorie
îngusta licărire a speranței
fumegând înăbușită de trăciuni

FLORENTIN SMARANDACHE

vuietele sufletelor măorte în crescendo
prizoniere ale lor înseși
încetinirea meditării independente:
urgență de extremă urgență
toxicomania ședințelor de partid
inutilul despre inutil
Ridoase prelegeri senilizate și anodine
biografii inventate liderilor conducători
agresiunea pasivității generale
guralivi muți
farisei la toate colțurile istoriei
lumi și antilumi sfruntându-se
jilava spiritelor eretice
și poarta-albă și aiud
se cufurește conducătorul
izolare interioară înlăuntrul celei generale
ne iese pe nări
trădarea de sine
a dat cu molima-n versuri
rebeliunea împotriva-ți
reducerea consului de libetate
politica ne înconjoară inimile
cu santinele în foșoare
ariditatea prezentată cu afecțiune
divagații în jurul inaccesibilității
nelămurirea explicitului
scriu încordat, egal cu absența mine-lui.
dincolo de atenția supraveghetorilor
circulației sângelui
delegat la facerea poemului
din el însuși pentru sine
în cazarma de piatră seacă
acaparată de militarii literelor
blocarea arterelor sufletului
și respirației poetice
anormalizarea cotidianului
demolarca inteligenței
violarea poeziei
obscurantismul directivelor clarvăzătoare
investitori ai fricii
nerentabilitatea industriei nerentabile

EMIGRANT LA INFINIT

plasa ideologiei totalitare
intolerarea tolerabilului
locuitori de călți cu spatele îndoit
vorbind acasă în șoapte
popor de oameni îmbolnăviți
de teroarea care plutește în aer și invizibilă
disperă fiecare cum poate
interiorizând gesturile exterioare
există două lumi separate de un trup vlăguit
gerontocrați sclerozați care au uitat să mai moară
sufletul viu își retractează flacăra
ca melcul un corn
surâsuri infestate de tristețe
pe buzele vânâte, arse de dor,
autoanchetare
hiperealism utopic
aluviuni ideologice la tot pasul
imitații din țara vecină
exterminarea cuvântului
incisivitatea mediocrității ambițioase
emanciparea suferinței
demnitatea urâtului și a minciunii
morfologia bombastică
pustnicie colectivă
păianjenii discursurilor oficiale
o disperată invizibilitate ne înconjoară
în locul educării se practică reeducarea
osmoză continuă între adevărat și fals
și omeneasca neomenie
idiomurile limbajului de partid
„nimeni nu are dreptate”
parafrazându-l pe Hegel,
„nimeni nu știe”
„nimeni”
„universul nu este contradictoriu”
negându-l pe Lupașco,
„adevărul este unic și partinic, nu infinit”
i se recunoaște iraționalul
promuigat de sistemul social,
dar nu și de Kierkegaard, Nietzsche ori Bergson

înaintăm către alții

embargou spiritual
ieșirea din estetic
autohtonizarea internaționalului
protocronismul siconismului
marginalizări, înzăpeziri, inundații,
cutremurări de oameni, incendii,
dezarticulare, goliciuni guvernamentale,
exacerbări,
arii baroce prezidențiale
glasuri stridente
văieturi din fundul pământului
sentimente forțate
împingere în imposibilitate
minți încețoșate
descentrări morale
exotism local
emoționalism prefăcut
colecționarii de eșecuri
expoziționism ridicol
impleticiuri verbale
instituții ale fricii organizate
învrăjbiri regulate
nesolidarizare în masă
furtuni sociale se sparg în jur
sfârșitul în continuă sfârșire nesfârșită
ediții de opere incomplete și ponegrite
impedimente artistice revocate
demonismul discursurilor
abdicarea conștiințelor neramolite
excese ideologice însăilate
o statistică incandescentă
ipocrizie răgușită
tomberoane de idei
în fața Ministrului Justiției
injuste
călătorind la capătul infinitului mic
prin subterana gândirii ambigue
homo animalicus
îngudurat înspre partid
aplauze forțate
aplauze dirijate

EMIGRANT LA INFINIT

aplauze înregistrate
aplauze la scenă închisă
trece Nebunul
în calcașcă de seară
e noapte în sânge
și plouă nemilos
ferestrele sufletului se dau
de ceasul morții
bate orologiul pendula de trei ori
plapuma caldă și perna
sunt scoase de vânturi
..flămânzi și goi și asupriți
..ne-au pus pe umeri cât au vrut,
..și ne-au scuipat, și ne-au bătut,
..și cine noi le-am fi fost
trece Nebunul
ca o fantomă
Sirene în stânga
Sirene
Mâini cu cătușe aplaudând
În primele rânduri ale disperării
defilează tineretul
în lanțuri.
miliția luând măsuri de protecție
a represiunii disimulate
Tribuna înaltă a imfatuării prezidențiale
Carcera ideilor populare
Intimidarea cugetării libere
Cetățeanul învață să se urască pe sine însuși
învață
să se automaltrateze psihic
învață
să-și anuleze dorințele și pasiunile
învață
să se înfrângă pe sine
în favoarea regimului
învață dincolo de rațiune
TRECE NEBUNUL
CA O FANTOMĂ
SIRENE ÎN STÂNGA

FLORENTIN SMARANDACHE

SIRENE
SIRENE
MÂINI CU CĂTUȘE APLAUDÂND.

mai-iulie 1989, în lagărul internațional de refugiați politici din Istambul, Turcia

Cântece de mahala

Țambala (ba) giu'

Gâțu face el pe nagățu
- De ce?
- De hoț!
- Te dai grande, Brande?
(Cine-și pune mintea
cu nărozia lui?)
Zii, mă, cu foc
făcut boboc
...Și cânta de troseneau pietrele -
de mama soarelui... re... lui...
Muzică sifilitică
mistică
de compozitori nebuni
..Ho-pa țu-pa
..Ho-pa țu-pa
..Te-ro-riș-tii stau dea-su-pra
În vreme ce ploaia cădea
în nas
de-i mergeau fulgii
la picioarele goale
ale țambalului
Iar
Țiganiii jucau malagamba.

Bagaboanța

Sunt cu corespondența la zi
Sunt cu iubirea la moarte
Mă prinde-un sooomn
de șapte cai putere
și trei vaci cu lapte
Nafura mă-sii!
m-a păgubit
de-o pereche de pumni
Atât de nasoalăă
că nici nu-și dă seama
dar spurcată la gură
(m-a pupat pân' m-a albit)
c-o să-și facă seama
Și la șură
tot ranchină
Piele goală
bagă-n oală
Scrie poezii greșite
Fuge de îngerul păzitor
ca de dracu
Îți stă-n gât
Te ia-n furculiță
ca o meliță
Nu că bea, ci le rupe!
Te joacă cum vrea ea
Și umblă cu fofârlica, Nelica
Muiere cu ifose
ori tifose.

Poveste

A fost odată un om
care a murit
... Și s-a terminat povestea

Ciorovăială

Păi, dacă-i bal,
bal să fie, nenică!
la o adică.
Ți-ai luat-o-n cap, hai,
vrei „mălai“?!
Prost. mă, de dai
cu băta-n baltă!
cobori la prima haltă
Ce vorbești, țacă, te joci
cu Tencurci?
am o ură pe vooiii...
de vă scuipe în față!
Faci garagață?
Din ratare în ratare
ajunsăși la afirmare
Să te trăznească Dumnezeu'
dacă nu minți!
Am mai văzut eu
de-ai ca tine,
Mărăcine.
Lepădături au fost, sunt
și vor mai fi.
Bagă, lepro, în stomac
ca-ntr-un spital de urgențe
la reanimat
Fiindcă vorbim împreună
și ne-nțelegem separat.

Marghiolița

Fi-r-a închinat de fată
că nu mai fată odată
Mi-ar sări și-n cap pe prund
are foc la fund
Spilcuită ca un ghimpe
te-nțeapă când e fierbinte
Chichineață
Gâgălice
s-a puștit
s-a mierlit
s-a băbit
s-a beștelit.

Moaca dracu!

Bei până pici pe brânci
Îmbuci până te-neci
Stai mai ușor, tăticule,
Să nu deraiezi

Adicălea
ce mă-sa mare
Ai dat cu tifa
și te-ai năzurit?
Mie-mi place omul om
și porcul porc...
sau fript!

Ah, mâncate-ar nenicu-uu
Ți s-a uscat buricu-uu?
Iar eu cad de fraiei
de tembel
de joi
de popa prostu
Nimeni nu-mi mai știe rostu.

Mocofane

Biet hapsân
cu frinca-n sân...
Poți să te-arunci în eur și-n cap
nu-ți mai cântă-n strună
Te-a lăsat cu ochii-n soare
ca pe-o scofălcită prună.

Și-am strigat în biserică
e tot un drac
Minte ca o cratiță
(Pf, ce chestie!
Pardon de expresie)
Nu se dă cu cărămida-n piept
Se-ncolțește-n frac
umblă desculț de zaharia stancu
și nu-i apt
l-am prins în fapt

Orăcăiala

- Ladies & Gentlemen,
vă poftesc să luați loc în
discursul acesta ologul
care-și sterge bocancii de nămol
pe fața dv.
Nu importă ce sau UNDE,
ci exportă CUM
Soluționați problema,
problematizați soluția!

...Senatorul mustăcea
fără mustăți
din ce în ce mai animat
și mai animal
cu obrajii de culoare
rinichie, ridichie
gata să gesticuleze
ori testiculeze

Din primul rând, la urmă
un bărbat barbar
îi strânse cordial mâna
într-o menghină ruginită.

„Bleomangri cu picățele“

Îmi cer scuze de la muza artelor
pentru bătaia de joc
la pantof
Fac și eu ce nu pot:
literaturizez neliterarul
o nemaiauzită vedenie
izbândită
Sunt lipsit de cultură
agricolă
specialist în cultura de in:
in-cultura
Mi se aduc vine și vine
dar stau pe vine
că speranța vine-vine
Distrugând tipare
creez de fapt alte tipare
ce multiplică multiplii mulți
și sfârșesc sfășâind sfetnicii.

Pe ecrane în curând
versuri întoarse pe dos
la capăt de rând.

Tovarășe POPĂ,

Un derbedeu acru la mutră
șutră
ce mănâncă de post cu dulce
la răscruce
Slujitor fidel
Slujitoare fidea
(nu e mută, dar se mută)
Trecător și trecătoare
prin lanțuri de Carpați
pe drumuri nedrumuite
Pocăiți și pocăitoare
cu creieri sau greieri la cap
nu au poftă
s-aibă poftă de-nchinat
în Calafat
cu un pas în impas
Oameni cu păr rar sunt deși
spâni și spini
cu colace
în cavou la cimitir

Ostenească-se în pace!

La o bîrfotecă

Ieri „nexam” azi nimic
Și. tipă-tipa.
ne-a atras atenția tipa
la buric
pe când își dezbrăca rochița
rândunicii
Ah. ce joardă!
De-atâta dragoste
am făcut febră
la inima din partea dreaptă
și atac de... coardă
Ploua deasupra noastră
cu semnu-ntrebării
Pantelimon băga inverse
pe direct
fără să se mai ferească
Ce panoramă eraaa
stâlp de cafenea!
Îi umbla mintea cu sorcova
morcova
Avea gagi u o pereche de coarnee
Scara a ținut un recital
de prostie
la marea știință
I-a băgat în boală
pe toți canceroșii din pavilion
Și-a plecat
ca să aibă de unde se-ntoarce
în batalion

Pușlama

Ma-măă doamne...
o ia pă de fe me ie
de scapără scânteie!
Sparge lemne-n două
E o parașută
șută
și ciufută
se cunoașe dintr-o sută
Putoare ordinară
insă ce sprințară
Leneșă de bufnește
te prăpădește
bufnicește
Cu fund obraznic
trainic
groaznic
Îmbrăcată la o mie un pol
din topor
Păsărea pășărea
da-r-ar boala peste ea
Se suie pe casă
(nu poate pentru ca să.)
Bulangie, o... ho... hoo, bulan-gie!
- Hai sictir, fă scârba dracului,
du-te-n sărăcie.

Nea Mărin și Țața Veta

- Bey Mărine, bey
papă-lapte
și papă-mujdei
Afemeiat
Afumător
Abăutor
Te-a lăsat vederea te-a lăsat
mujeria
Te-a fost încornorat
împărat
Și-a te-a scărpinat
în scărpinat
Stema-ta ne-ste-ma-ta ce estima
pe un șezlong șezândă
ascultând știrea curândă

- Veto, ești în chinurile facerii
unei supe cu găluște
fără muște
Dintre toate zemăturile
cea mai bună-i carnea friptă -
mai să-ți lingi și gurile!

Pițipoanca și gorobetele

- Fecioaro goală fecioară goală
de orice cunoștințe
înaintează-ți demisia
de la viață
cu silință
pocăință
Zacialo.
fi-r-ai așa și pe dincolo
diavolo
și piccolo!
Bolnavă este mama
dracului
și te bate la cap
cu ciocanul
baibaracului

- Grăsane, ai o mare slăbiciune
neagră pasiune
la femeia snoabă
roabă
cu rușinea plină de scârbet
și șerbet
alburie-n partea-ntunecată
înmatriculată
Nu mai pregeta, oprește focul
inimii ei
și stinge lumina
cu pricina.

Madama

Este bună și este iarnă
tropană
pitulice cu goarnă
când o apucă bățaielile
și cotigăicile
închide yala de siguranță
fără nici o cleanță
fără siguranță

Înainte de înainte
din vârful capului
până-n vârful capului
Înapoi de inapoi
de la burta calului
pân' la coada iepei
Bâbâlici
și-a chemat femeia lui
de servici
L-a zăpăcit de cap
și de proțap
Ca să-și facă damblaua
i-a tras cacialmaua!

Nu-s cam bolânzii
fumurile astei iubiri târzii
în sala cu inscripția
«Fumatul interzis»
la propriu-zis?

Poezie de 5 lei

Dedic aceste rânduri
câinelui meu Felix
și scaunului de la bucătărie

Mama mare este mică
și-și face de cap
o tichie cu funică
Tata moșu-i tinerel
piticot
cu antricot
S-a lovit la mână
și-acum îl doare-n cot!

Mama mare are-un ochi de sticlă.
Iâr celălalt de pisică.
Tata moșu un picior de lemn.
Și-un cozondrac solemn
consemn.

Criza de criză

Cine mă zbate în zbatere
La gatere
Fuga de fugă
Ca o meduză
Și timpul de timp
În anotimp
Furtuna de furtună
Boarfa mătrăgună
Vaporul de vapoare
În colindătoare
Și gândul de gând
Tot fremătând.

Zbanghiu'

Mârrrrrtaaanuu
chioranu
Amorez
fără nici un chichirez
la baba face cioace
gheoace
la baba
laba
S-a dus cu șchioapa
treapa-leapa
unde-a dus și mutu iapa
Donchișoniadă
Și-a mărđăfuit-o
 siluit-o
 pribegit-o
 nenoroc_uit-o.

Baladă pentru o romanță

Iubito, ești urâtă
câtă
cu galben la țată
dansezi în nemișcare
cu nerușinare
toată
roată
(Știrbă,
scărbă
învârte sârba)
Sus materialu'
și pulpanu'

EMIGRANT LA INFINIT

confidențialu'
nupțialu'
Nu mai vrei pentru că vrei
o duzină de cercei?
Fost-ai lele cât a fost
fată mare
în urechi
fără de perechi
Ai știut să nu mă mai păstrezi
și-n burniță putrezești
cu pași de velură
pe măsură pe măsură
Hai să ne vedem poimarți
în marfarul de Galați
Că-mi dau viața pentru tine
altei drage concubine.

Mamelucule!

Fi-ri-al dracu tu de drac
ai băgat-o iar pe crac!
Prost, mă, dar îngăurit
cum te-a-ngrămădit!?
Ce șmecher
fraier
într-un foaier!
Ridicat
pân' la căderea în păcat
Bă, dovlete!
băte-te cu un orbete
cu căciula de perete,
carcalete.

Nu ești din ăla hulpav
hlizându-se dulceag
lingav
Ci bubos și păduchios
tuberculos

FLORENTIN SMARANDACHE

foarte tată mămicos
și chichiricios
Gras ca un porc -
horc!
Iar când faci o boroboață
dispari ca măgaru-n ceață

Împlimbă-te de colo-colo
solo -
piano
spre cazino
ca un impresario
Alo? Alo?
mormoloc cu breloc,
că-ți dau una peste bot
de te-nvârți în loc -
cum nu mă vezi și cum te văd,
aprod!

(Se făcuse ca de ceară)
Ura, golane, și la gară!

Paradoxism

Când apar, când dispar. Ai
dracu șoșoii!
Noaptea ca strigoii.

- Veniți cu noi pe programul doi
să-i dezbrăcăm pe cei goi
Zi de relax cu adălmaș
Să le dăm tot ce n-avem
Să-i trăim cum nu putem
Bineînțeles că n-or să înțeleagă
alde Mitră beșteleagă huidumacă bleagă,
teleleu
fără nici un leu
Să le-arătăm cum se cumpără
pe gratis
potatis:
cu schepsis... prin catharsis
Cum se percep impozite
și pe lipsa de avuție
neghioabă sărăcie
pe idei
și condei
Răutăți simpatice,
scolastice
epi-gumilastice?

Totul converge spre divergență
degenerescență
catehism
c-un înalt grad de neprofesionalism
ce îmbină inutilul
(sterilul)
cu neplăcutul
(rebutul)

Geambașul de cai

Amărât,
și-o duce bine.
îndrăgostit de tot ce e urât.

Minte
de dragul adevărului
alminte -
fără nici o minte
Speră să spere ^
în avere
Ei, drăcia dracu!
dacă suflu într-acolo
il înec fără colacu!

Bă, sulică frânaru.
ți-ai potcovit armăsarul?
Diliu Deliu!
căzu pe gânduri
într-o groapă
zoapă
de-și sparse căpățâna sa păgână
mizantroapă
își rupse hainele de pre dânsul
insul
dinadinsul
Are cineva ac
de cojocul lui
pentru cârpit și tivit?
că te-apucă plânsul.

Țoapa

Are șaispe ani și treaba ei
pupăza din tei
I-a crescut gogoșa cât ligheanul
mogoroașa
- Cu soroc hai noroc
și La Mai Mare
în burtă.
Că la mine este scurtă.
Ce să te faci tu cu părțoagă de copil
febril
vodevil.

Trage tare, pelivane, dă-i bătaie!
Dă-i bătaie
la nevastă
cu năpastă vastă castă
Mă-sa umblă și ea creanga
o să ți se rupă ranga

- Iote, fleoșc!
ca vânzătoare la un chioșc
săriși de buric în sus
intrusă în trolebuz
Soție de soț
cu clonț
și-albastru de cărlionț.

Romancero

Cicero
cânta un bolero
angro
în metro
cu temp
allegro
da capò
și chiminò
la piano
în-extenso

Apropo.
n-ați văzut un cal maro?
sau caro?
oooooooooooooooooooo
Pro
încotro
și dincotro?
(«Aroso amoroso»)

Mementò
incognitò
in duetò
Bra-vòoo!

Sâc! Sâc!

Țâr,
pâr,
că câr
că mâr.
Vârrr
și... sbârrr!

Hudubâști
țâști.
Hârști.
Psst
Ssst
Țsst

Măi,
păi:
zii!...
dii!...
ni!...
Vaai,
haide-hai!

Poc boc
Rop-op-op
Trosc pleosc
Bab-bum
Scârț,
și părț
tranca tranca.
pân' la... fâsss...!
vâsss...
...Î-uuu
Bâ-uuu!!

Fleorțotina

Gagica zice nu, viperă hâtră
ce te-ntărăță
Balachie,
crezi că s-a scăldat în apă vie
Are femeia pe dracu-n ea. Și craci
și sâni
lunecând printre mâini
și șold
lunecând printre mâini
și șold
inghiold
Dată-n moașe-sa pe gheață...
șepcălioasă
glorioasă

- Iar tu stătuși ca un popândău,
hândrălău!
Chel de blond și
vagabond
pe mapamond
Târâie-brău
lălău
Of, bleandă,
rupe-ți-aș o glandă.
Mișcă-te iute, nu mămăligă,
cotigă!

(Se enervă ca un mormânt
trânti căciula de pământ
Turmentat de cap
Esculap)

Barabulă

Ai sfeclit-o, vito!
Rămas paf
în praf!
Te-a lăsat cu deștiu-n gură -
puturoasa murătură
Cumnata
ti-a făcut bucata
de slănină
la cantină
Îți deteși în petec, hââ?...
ca un bezmetec
Ești un jeg
de pe vârful unui nas cu neg
peceneg
Musca îți patinează pe chelie
când te duci la frizerie

Vorbeai în dodii
despre negre zodii?!
Că te-am luat la rost
pe de rost -
 bastard
 filozofard,
 revanșând
 lombard
Mă doare-n spiț,
chibiț
dacă ai ambiț
ori la pantalone șliț
cu jiț!
Să nu mă calci pe nervi
cu mașina
că-ți umflu bambina!

Poezie de Ilie

Un pom și-o poamă
un **OM** și-o **OAMĂ**

O cheie și-un chei
O **FEMEIE** și-un **FEMEI**

Un cocoș și o cocoasă
un **COȘ** și-o **COAȘĂ**

Fata și-a luat un făt
o **DATĂ** și un **DĂT**
Moșul și-a luat o moașă
un **GALOȘ** și o **GALOAȘĂ**.

Monolog

- Ce mai faci?
- Nu așa bine ca tine.
- Răcit? De ce?
- D-aia! M-am culcat desculț!
- Vai, cât ai albiit...
- Nu-i adevărat, părul meu așa a fost zăpeziu dintotdeauna, și-acum a-nceput să se schimbe... uite, pe-aici lângă perciuni câteva fire sunt negre.

- Ooo, dar ai îmbătrâniit!
- Păi, eu nu stau degeaba ca alții, eu îmbătrânesc...
- Mai trăiești?
- Din păcate da.
- Cu cine?
- ...!?
- Credeam c-ai murit.
- Deh, am uitat (!)

Băi, Melinde!

Te salut și n-am cuvinte!
Neam de volan
și ciocârlan.
Să bagi bine la cap
și capac
Aștia scuipă pe tine,
tescovine
Tont de bubui! Suidui!
În munca de pălmaș
bublucaș -
la oraș
chiriaș.
Ești ca mutu-n târg,
nătâng.
De văzut vezi, de mâncat
miroși
la taraba cu gogoși.

Ți-ai luat o coțofană de nevestăăă...
grasăăă
de o sclifoseală crasă
Se leagă de orice chichiță.
japiță!
și gaiță
Se-ntinde ca râia,
momâia.
Vrea să aibă conștiința datoriei neimplinite dinainte.
Iar tu, săracu, nu știi pe unde
să scoți cămașa
(pe ascuns
pe gât în sus).

Gâgă

Eu vorbesc, eu aud.
până asud
absurd
Că te gădesc toate bolile!
„Ó-le!” năvăliră știrile TV.
Te-ai pitulat rău rău
mogâldău
în bulău.
Când te simți bine, desenezi.
acum decât vegetezi
Învățat cu nărav
jilav?
scoți sunete ca un gângav
puhav
Cine sare pari mulți
și abrupți
ii mai intră (căscăund)
câte unu-n fund!
profund
Ai băgat-o pe mâneacă
la pantalon:
ți s-a rupt un buton.
Că te luai belea pe cap,
piele scorojită de copac.

„Tiugă pui, tiugă răsare.
„n-o să iese tâlv!
află putregai lasciv
de stârv.
Și tu te căznești c-un brici
din rahat ca să faci bici?!

Șmecherie cu chitie

Te băgași ca musca-n lapte,
Nea Matache!
O brodiși bine bine -
ca rudarul
care calcă-n strachine
îți coace mintea câte una...
ori două pulpane pe grătar
cu jar

A-ntâia
ți-a ieșit meșcheria
L-ai luat ca din oală
pe Ghioală.
sfârâia inima-n el
de Mușcel

Să te scalzi în apele dumitale
cerebrale?
Calcă peste tine, domne,
dar să faaaci!
de-ai ști că mănânci pământ.
să tragi... să zaaaci!!
Ți se rupe mădularul de ortaci

Miti lu' Titi

Nu mai bălmăji
în răchi
Orice învingător
are înfrângerile sale,
normale,
Poate să fie și Christos
grandios

sau pitic și venetic
îi iei gâtul, neică,
în sus
de la buric!
Nu lăsa pe astăzi,
câine,
Ce poți face mâine (!)

Se piti
se sfârcâi
și-o zbughi
Miti -
așa de sanchi!
Mâncal-a-ar păduchii
rărunchii.

Păguboși buboși

Amărăți cei amărăți
încuiați ca caii.
Sclavii sexului. Ținuții
sub papuc
la balamuc -
Îi ia gura pe dinainte
și bodogănesc pe dinapoi.

Se dau de ceasul morții
morții.
cu inima-n palmă
de-a valmă
sudalmă
Li se face judecată dreaptă
la Sfântul Așteaptă!

De-a țiganiada

lui Ion Budai Deleanu

Fălfăcosu o chicat pe 'Ntunecosu.
Se zbătea și nu ieșea
Tot mai rău se adâncea.
Și l-a văzut Spăimătosu
Și-a fugit la Zângonosu
Și-a-nghiat pe Salvadosu
Și-a venit Salvadosu
Cu barosu
Și-a bătut pe 'Ntunecosu.
Dar degeaba
Că Fălfăcosu
S-a băgat la Adâncosu,
Și Răspărosu pândea la Gardirosu
Lui 'Ntunecosu.
Și când a ieșit Fălfătosu
L-a-nhățat Răspărosu.
Și Spăimătosu
S-a zburlit la Salvadosu -
Bolborosea și se-ncăiera.

Dorule, măi, dorulache!

Vin' la mine pe șestache...
Hâța, hâța, hâța
se dă uța
fâța -
Când vrea Nuța
Nu vrea Vuța
(Mangafaua
crește ca purceaua)
Iar când merge Daravela
Atuncea adoarme Nela.

Haimanale

La muncă, golani,
Nu cu ochii după bani!
Macarie, du-te mă-n pocanie!
Te mănâncă sub limbă, hâ?
ori ți se strâmbă,
tălâmbă!
Tacă-ți cleanța hodoroanța,
pezevenchi
cu foflenchi
Te-ai simțit șifonat
ca un moskvici tamponat?!
Arde-l, Mardale,
dă-i la gioale.
e cheaun
pe ceaun.

Alb / negru

Un alb devenise negru.
de supărare
(un alb care făcea un mariaj alb)
ca să obțină viza
când pe nime' nu viza

Un negru devenise alb.
de supărare
(un negru care cumpăra la negru)
luat la parol:
pass parole?

un alb-negru
și un negru-negru.
un alb-alb
și un negru-alb.

Ce trufandale!

De trei lulele,
machiavele.
Cine să stea la fundul lor
mare
plin de bălegare?
La șpriț
șprițate -
cu sifon
sifonate.

Se strâmbă ca toate visele
ulisele
Nu s-au prins -
n-au mâncat lapte covăsât
dinadins

Umblă cu minciuni
și troaca zdup la gărgăuni,
cu tăciuni împrejuri
și sperjuri

Aparte
nu-s doxa de carte
în vreo parte

Jigodie ordinară

Nu mai face nici o brânză.
E o mână!
Am prins-o albastră, roșie...
bătută.
Bagă viteză-n ea
Suleșcu ăla cu Mănuță
Ce se mai pupaaau...
ca porumbeii -
cioc în cioc
la fiecare stop,
parpandei.
Babornîța leșina cam
de plăcere,
vere!
Se umfla bășica-n ea
necheza și necheza
Îți pui mintea cu-o năroadă
când ți-o noadă
tăfăloagă?
Vezi-ți de mucii tăi, copile,
și mai trage-i cu torpile!

Antichrist

Te-nțelegi cu dracu!
vârcolacu...
Așchimodie de om
bând rom
E sărit de pe fix
la fix
Bocâne și troscâne
ca ăl smintit -
și pleoștit
nesocotit

EMIGRANT LA INFINIT

Ce-i lipsca prostului?
tichie de mărgăritar!
la anticar
De-l scuipi în ochi să nu-l deochi

I-a pus picioru-n prag
Nădraḡ
L-a zvârlit ca pe-o măsea cariată
deindată
Se cufurise pre dânsu
pretinsu
Culcat cu fața la cearceaf
de-a rămas paf
și epitaḡ
Sculat cu fundu-n sus
ursuz.

La șatră

Căto. căto. pe mălai
Ce mai fată căpătâi!
Mă lovi calu cu copita
Și damblaḡii lângă Rita.
Să n-apuc zăua de mâine
Ca un jigărât de câine.
Fi-r-ar iacacui
În burtă îi făcu cucui
Că e neagră și lălâie
Uciḡ-o fumu de tămâie.
Și nu e de nici o vază
Domnu vază-o-ar s-o vază!
Ah, bātu-o-ar necuratu
Că ne caḡti și amantu -
Să orbesc eu dacă mint
Să n-am parte de mormânt.
Alege-s-ar prafu și pulberea
Că-mi mânăcă toată averea.
Țărăna fie-i ușoară
Cum este piatra de moară.

Cuprins

Întâmpinare: Cezar Ivănescu.....	4
Nota editorului: Mihail I. Vlad.....	5
Aproape de aproape	
Groapa de cuvinte	7
Ironia soartei	7
Copac frânt	7
Trandafirul galben.....	8
Când te privesc.....	8
Oglinda spartă.....	8
Floare de stânga și verde.....	9
Bună dimineața.....	9
Spirit nocturn.....	10
Suflet fără suflet	10
Lung e drumul prin străini (și nu mai pot privi înapoi)	
Gânduri fugare	12
Surzi și muți.....	12
Vindecare.....	13
Oglinda	13
Cumpănă	15
Ce vrem?	16
Marea armată.....	17
Teză la geografie	18
Eu ca o contradicție.....	19
Bilet de avion clasa întâi	21
Nimeni	26
Vânătoare	26
Ospitalitate	27
Dorință	28
Fără ceremonii	29
Da și nu	30
Strip-tease	31
A da	32
Curaj	32
Reciprocitate	33
Ruga	34
Mulțumire	39
Urare (unei doamne inexplicabil triste).....	40

EMIGRANT LA INFINIT

Wish	42
Singur în noaptea de Crăciun	44
Peștorii	51
Sfârșit	60
Adio unei prietene	61
Epitaf	63
Poeme din exilul sufletului meu	
Război literar	65
Inventar al nefericirii generale	66
Emigrant la infinit	67
Umbra zimbrilor	68
Țara și eu	69
Seva Vieții	70
Trandafir spinos de dragoste	70
Ești atât de singur pe pământ	71
Simfonie în lemn de nucă	71
Nu călcați pe versuri!	72
E toamnă în sufletul meu	72
Iarnă în deșert	72
Dincolo de țară	73
Arizona, iulie 1990	73
La cota cea mai înaltă a disperării	73
Cântece de mahala	
Țambala(ba)giu!	84
Bagaboanța	85
Poveste	86
Ciorovăială	86
Marghiolița	87
Moaca dracu!	87
Mocofane	88
Orăcăiala	89
„Bleomangri cu picățele”	90
Tovarășe Popă	91
La o bărfotecă	92
Pușlamaua	93
Nea Mărin și Țața Veta	94
Pițipoanca și gorobetele	95
Madama	96
Poezie de 5 lei	97
Criza de criză	97
Zbanghiu	98

FLORENTIN SMARANDACHE

Baladă pentru o romanță	98
Mamelucule!	99
Paradoxism	101
Geambașul de cai	102
Țoapa	103
Romancero	104
Sâc! Sâc!	105
Fleorțotina	106
Barabulă	107
Poezie de Ilie	108
Monolog	108
Băi, Melinde!	109
Gâgă	110
Șmecherie cu chitie	111
Miti lu' Titi	111
Păguboși buboși	112
De-a Țiganiada	113
Dorule, măi, Dorulache!	133
Haimanale	114
Alb/Negru	114
Ce trufandale!	115
Jigodie ordinară	116
Antichrist	116
La Șatră	117

Imnul Olteanului- American

M-a făcut mama oltean
Port blue jeans de-american,
Cu pălărie sombrero
Și fumez țigări Marlboro.
Mănânc praz și beau din țol,
În Craiova-s cowboy.
Măi, Leano!

Cin' se ia cu mine bine
Îi aduc „whiskey” de prune.
Cin- se ia cu mine rău
Îl blestem de Dumnezeu
(În română deocheată
Și-n engleza mea de baltă)
Că-s gangster de vin la trap
Și îi bag un glonte-n cap.
Măi, Leano!

FLORENTIN SMARANDACHE

S.U.A., iulie 1994
Un cowboy român în Vestul Sălbatic!

Colecția „POESIS”

ISBN 973-9220-85-1

Preț: 5.000 lei

D
I
A
S
P
O
R
A

R
O
M
Â
N
E
A
S
C
Ă